

Mijn man is Veteraan

Mijn man is Veteraan
Als er tranen in zijn ogen staan
Probeer hij daarmee iets te zeggen
Wat hij nog niet uit kan leggen.

Toen hij terug kwam uit de Oost
Zo jong, gebruind en zorgeloos
Heeft hij, terwijl hij naar mij lacht
De oorlog voor mij meegebracht

Ik droomde van een toekomst samen
Bedacht wel honderd kindernamen
Ik heb zolang op hem gewacht
Geleefd op brieven, aan hem gedacht

Vele jaren ging het zo goed
Misschien was dat wel levensmoed
Soms schrok hij van een vage geur
En lette altijd op de deur

Diepe wanhoop in zo'n nacht
Een radeloze klacht
We huilen samen wang aan wang
Een oorlog duurt een leven lang

Bange nachten zijn gekomen
Hij beleeft de Oost in zijn dromen
Schreeuwt en zweet en ligt te beven
Tot mijn armen kalmtte geven.

Ik draag hem door de bange uren
Verdraag zijn zwijgend peinzend turen
Ik zal nooit bij iemand klagen
Maar zit vol met duizend vragen.

Mijn man is Veteraan
Als tranen in zijn ogen staan
Probeer hij daarmee iets te zeggen
Wat hij nog niet uit kan leggen.